

רחל מרחלת על כל העולם

אשת השר והרס"ר

מזל איזמר הרובים לא היתה לבני-הזוג המבוגרים — שנתפסו בשעת מעשה — הכריחה, אלא להודות הנבר זיהה את עצמו כרס"ר בצה"ל, כך אומר הסיפור, והמרים עם הדגה עם ענבר אימנם אישרו זאת. האשה, לעומת זאת, התגלתה כאחת הנשים המבוגרות במדינה, לא פחות ולא יותר מאשר אשת שר בממשלה — ואי לא ארמוז כאן אם מדובר באשת שר שכן שירת או לא שירת בצה"ל.

כשנודעה לבני המושב — כך הסיפור — זהותה של הגברת, מיהרו לפקש פליחה, הסתלקו מהמקום החליטו להשתוק את כל העניין. למרות זאת עשה לו הסיפור כניסים, והפך לשיחת היום בקרב חניכי רבי-השפעה. משם אלו, היתה כבר הדרך קצרה.

אבל אני, מאשה אחראית, לא סמכתי על השמועה. לא התער צילתי, נכנסתי לאיזו זכעתי לוויולהמה, הלא היא בני-עטרות, כדי לנודא את הסיפור במקור. ואז קרה לי מה שקרה לאותו יהודי שבסיפור דלעול. הסתבר, כך גיליתי, שהסיפור נכון, אבל לא-כליכך מדויק.

קודם-כך, לא דובר במכונת אסקורט, אלא בסובאר.

נכון שרדמו אחריה עץ שהצליחו לעצרה ולזהות את היתשבים בה, אבל זה לא היה מפני שזוג התעלם בתוכה, אלא מפני שהנה נכנע במהירות ברחוב הראשי של המושב ביר-העצמאות האחרון, ולא התחשב במחסומים שהוצגו שם.

שלישית, לא היתה שם שום אשת-שר. היה בה כסף הכל פירחה צעיר אחר שכהר, משום-מה, לעשות האראקה דווקא במישוב הקטן והנחמד הזה.

מה שמראה לכם שלא כדאי לבדוק סיפורים. בדיקה רק בקלקלת את הפואטנה. מי שיכיל להיות מאישר מהסיפור הזה כמו שהוא, הוא מוכוּב, ראשי-הממשלה מנחם בגין. כי הסיפור הזה מוכיח שהממשלה שלו לא רק לא מרלסה ולא מעשנת, אלא גם לא מצמיחה קרניים.

איזמרטו, כמעט שהיה לו בשבילכם סיפור-הרכילות של השנה. מה זר סיפור רכילות? לא מילה. כליכך רכילות, שהיא היתה כמה יוצאת מהמדרג שלי והופכת שער קרמזי ואחריו גם יחד.

אלא מאי?! בררך מהאיון השמועת אל הוד הכותבת, קרה לסיפור העצום הזה מה שקרה לאותו יהודי שבא אל נבאי בית-הכנסת של העיירה השכנה כדי לאמת אצלו שמועה ששמע על רב העיירה.

"ימה השמועה?" שאל הנבאי. "שמעתי", אמר היהודי, "שהרבי שלכם מודיע כל חודש 5000 זולטי מבית-הכנסת שהוא מחזיק בקמה השנייה של בית-הכנסת. זה נכון?"

"זה נכון", ענה לו הנבאי, "אבל לא-כליכך מדויק. קודם כל זה לא 5000 זולטי, אלא רק 50 זולטי. שנית, זה לא בקומה השנייה של בית-הכנסת אלא בחצר בית-הכנסת. ושלישית, זה לא בית-כנסת אלא חדר לתלמוד-תורה."

או זה, בערך, מה שאירע לסיפור המקורי שהגיע לאוזני הסיפור, ממש ללקק את האצבעות. בכסביבות יום-העצמאות האחרון, כך סיפרו לי, הבחינו תרשבי המושב בני-עטרות, שליד נמל-התעופה בני-גוריון, במכונת אסקורט חשוד המגיעה מרי ערב לאחת החורשות שבקצה המושב. בני-עטרות, אם לא זכור לכם, זה המקום שנקרא פעם וילהלמה והיה מושבם של טמפלרים גרמנים לפני מילחמת-העולם השנייה.

בקצרה, מכונת האסקורט המיסתורית עזרה את השדם של בני המושב, ויום אחד הם החליטו לבדוק את העניין מקרוב. בראשות המא"ז המקומי הציבו כמה אנשים חמושים מבני המושב מארב, וכאשר הבחינו שוב באותה מכונת אסקורט מיסתורית כשהיא חונה בין עצי המושב שלהם, התקרבו אליה במהירות כדי לזהות את הירשבים בתוכה. ואז, אל תשאלו! מה שהם ראו שם, היה מחזה שגלוק כאילו ישר מהשפנתה. אבל ההכרהה לא התבלבלו, וכיפשו מבני-הזוג, שבתרו לתנות אהבים במכונת דווקא בתחומי המושב שלהם, להודות.

הקמיע של המלך

במיקרה שאתם עדיין לא יודעים, או רק לשם אינפורמציה: מישחקי הששיבש שלנו, וכונתי לאלה של המזרח-התיכון, הפכו השעשוע הבינלאומי. כיום, כל מי שמחשיב את עצמו ואפילו קצת, משחק את המישחק בכל קצות העולם ומרוויח או מפסיד סכומים אדירים בלי להניד עפעף.

אחד כזה שמביא הרבה כבוד לישראל, ממש כמו מיס יוניברס או מכבי תל-אביב, הוא **עזרא מיסונה** (ראה עמ' 40) הגאון התורן בששיבש. שאין אחד כבר שנים שיקח לו את תואר "המלך". הבחור מסתר בב בכל העולם, ומעורר קינאה רק מלרי-אות אותו משחק. וכסף הוא עושה מזה.

סולי שדה ליווי פרטי

ברוך-יהם! הלוואי על כל בית יהודי טוב. עזרא מעביר קורסים במישחק בכל העור לס, ולכל מקום הוא לוקח איתו את קמיע המזל הפרטי שלו. בדמותו של ישראלי יורד שבקרוב יעלה שוב, סולי שדה. סולי זה שחי כבר כעשר שנים בלונדון הקרה, גם הוא פטריוט גדול. אומנם הוא עושה שם ערימות של כסף מהמיסעדה שפתח ושהפכה מרכז החברה הישראלית המגיעה לבירה האנגלית, אבל חוץ מזה הוא עובד בשיטת שטיפות-המוח לכל מי שמוכן להקשיב לו. בעניין הציונות והחזרה לארץ.

ואז בתור הראשון בשורה, מהוה פתיחה לשרשרת ארוכה, לדבריו, של כאלה שיעזבו הכל ויחזרו למולדת. והוא גם מוכן לעזור לכולם (אחד-אחד כמובן) להסתדר בארץ לשביעות-רצונם. סולי זה שהוא רק בן 33 בסך-הכל, כבר הספיק לקנות לו פנטהאון מפואר בכיכר המדרי-נה ולשלשל ליד הקבלן כשלושה מיליון לירות טבין ותקלין. לא רע, מה? ולא יעברו ימים רבים והוא יחסל כל מה שיש לו בלונדון ויחזור.

סולי, אשר, כפי שכבר אמרתי, הוא הקמיע של טיסונה הששיבשאי, אינו מדי-מיץ אף תחרות. סיבובי-מישחקים או סתם מישחק חשוב שמושקע בו הרבה כסף, השניים צמודים-צמודים, ואפילו שטיסור-נה מסתובב בעולם ומשחק באיים הקריביים או במיאמי-ביץ' או במזרח-הרחוק, לא משנה. סולי בא אחריו מיד. אם הם מתחלקים ברווחים אני לא יודעת, אבל אם לא אז סולי זה — או שהוא סתם בחור טוב קמיע מתנדב, או שהוא מטורף לששיבש כמו רבים אחרים שנדבקו בי-חיידק החדש.

רק, ברשותכם, כמה פרטים מוצרים עליו (על טיסונה אין מה לספר, הוא נשוי ואב לשניים). סולי הוא רווק, אוהב נשים גיזעיות, מחפש מישהי רצינית שתנעים לו את השיבה הביתה, ואולי גם תוכל לרדת לו בטעם את הדירה החדשה. הריהו לפיכך, בגדול מלא, עם כל היתרונות.

נתניה על המכה

אולי לא הבחנתם שאינני מרבה לכתוב על מסיבות ואירועים, חברתיים. אולי פשוט מפני שעד היום לא היה משוה חשוב לכתוב או — בינינו — מפני שאינני חסיי-דה מושבעת של אירועים המוניים. אבל הפעם, פשוט איי-אפשר להתאפק, ואני רוצה לספר לכם בהזדמנות זו על חגיגה אמיתית, אחת כזאת שעשתה טוב על הלב לכל מי שהיה בה.

היא נערכה דווקא בנתניה, וחוץ מזה שהמקום היה יפהפה והמועדון (הפרטי) על קלאסה של חו"ל, היה שם גם הגיבוב הנכון של אלה שיודעים לעשות שמח. ראשית, אולי קצת רקע: המקום שיך לשני מהודרים, צעירים ומצליחים. האחד הוא **מדפי זייפר**, בן 31 ואב לשניים ונשוי באושר, שעבד ועשה את כספו ממסחר במתכות ובכלי-עבודה, והשני הוא **צצה אנזלביץ**, בנו של סגן-ראש עיריית נתניה. השניים השקיעו במועדון החדש כל מה שהיה להם, והתוצאות בהחלט מצדיקות את המאמץ.

ומי לא היה שם, בפתחה הרישמית החגיגית? אין אפס. כולם היו. מלמעלה, כמובן, **אבי אברמוביץ**, אשתו ואורחתי הכבוד, **מדפי רייס-דייוויס**, קצוצת-שיער, זוהרת ומאושרת, למרות ביטול נישואיה. היתה גם אחת משחקניות הסרט הלהקה, **לירן גירגד**, כולה מוקפת גברי-ברים נאמנים ששירתו אותה ונילוו אליה לכל מקום. היתה גם **בתייה** (ביאטריס) **שורף**, בלונדית שחקנית שנכוחתה לא היתה מוטלת בספק. **מירית שם-אור** ו**צביקה פיק**, הגי-עו גם הם, ומירית נרתה יפה להפליא אחרי לידת בנם. **אילן גלדהירש** בא עם **ענת גלייט**, לבושה בנגדי-הרמון. **דויד בביוף** (הגרש של לילה) הגיח עם צעירה מקסימה תלויה לו על הכתף וצמודה-צמודה. היו גם איש-העסקים **רמי נער** והזמרת **מלי ברוזשטיין** ומתכננת-האופנה **מיררה סגל**, ואם כבר מדברים על אופנה אז היתה גם המתכננת **ניצה שוחט**, לבושה זהב מכף-רגל ועד ראש וצמודה לרביעיה של צעירים שחור-ללה כל הערב בהתמכרות מוחלטת. בקיצור, מה אימר ומה אדברו הרבה אוכל, מצבירות, המון שתיה והאנשים המקום המאתמים, עשו מהערב הזה את אחד היפייפיים שייזכרו לי לטובה, וכן ירבו.

ענת גלייט חגיגה המונית